

Predikan i Kindaholms församling 2017 av Tobias Bäckström

15 sönd. efter tref.

”Ett är nödvändigt”

5 Mos 4:29-31

Fil 4:10-13

Luk 10:38-42

Ps: 285, 63, 75, 188

De två systrarna Marta och Maria var väldigt olika. Den ene är aktiv och får saker och ting gjorda, medan den andra är den stillsamma typen som är bättre på att lyssna. De två har fått bilda urtypen för två olika kallelser i kyrkan. Jag tror att vi kan känna igen oss själva och andra i dem: den som är inriktad på verksamhet och den som är med kontemplativt lagd. Och jag tänker att dessa båda sorter kompletterar varandra väldigt bra. Jag tror att både Marta och Maria behövs i kyrkan.

För samtidigt som de är väldigt olika finns det också många likheter. De är ju trots allt syskon. Både Marta och Maria tjänade Herren. Han blev inbjuden i deras gemensamma hem och båda var vänner med Jesus. Och den likheten är ju mycket viktigare än olikheterna som vi kan finna.

Fast när man läser evangelietexten får man ju lätt intrycket att Jesus tyckte att Maria var viktigast, åtminstone att det som hon valde, att lyssna till honom var viktigare än det som Marta valde att göra. Det känns lite som om han menar att Martas alla bestyr var onödiga, även om vi kanske tänker att han säkert lät sig väl smaka av måltiden när den väl var tillagad. Är inte Jesus lite orättvis mot Marta?

Ja, Jesus tar Maria i försvar men jag tror inte att man ska tolka det som om han var kritisk till Martas verksamhet. Det är inte det som Marta *gör* som är problemet utan det som hon *inte* gör. Hon är så upptagen med alla bestyr att hon inte hinner med att lyssna. Kanske hade hon kunnat sänka ambitionsnivån på det som hon ville bjuda på så hade hon också hunnit med att lyssna.

I kyrkans sammanhang är det lätt att få pengar till Marta-projekt. De är lätta att motivera och lokaltidningens reporter kommer gärna och skriver om dem. När man frågar folk vad kyrkan ska göra som är viktigast så blir svaret nästan alltid: diakoni och internationell hjälp. Då tycker de att de får något för sina medlemspengar. När det gäller saker som har med Maria att göra blir det svårare. Bön och gudstjänst, meditation och reträtter drar inte lika mycket folk.

Vi märker det också lokalt. Att få folk att engagera sig för flyktingar, klädinsamling och caféverksamhet för utslagna brukar gå bra. Även människor som står långt ifrån kyrkans centrum kommer då och hugger i med liv och lust. Detta är naturligtvis roligt, när kyrkan vill

göra något för samhällets behovande så ställer människor upp. Vi ska vara glada och tacksamma och ta vara på detta engagemang.

Men jag kan också konstatera att det är betydligt färre som hittar till kyrkans inre verksamhet, bibelstudier, gudstjänster, bön och sakrament. Det är tydligen populärare att vara en Marta än en Maria.

Jag tror att det är därför som Jesus tar parti för Maria, alla kyrkans Martor behöver inte försvaras på samma sätt. Maria har valt det som är bäst, och det ska inte tas ifrån henne. Men vi får inte heller glömma att Marta och Maria är systrar. De tillhör samma familj.

Jesus vill ge Marta och oss något att fundera över: är vi så upptagna med annat, med hus och hem eller ideell verksamhet att vi inte hinner med kyrkan på söndagarna och lyssna på evangeliet? Det betyder naturligtvis inte att det där andra är något fel, för som sagt: Jesus kritiserar ju inte Marta för det hon gör utan för det hon inte anser sig ha tid till.

Det är ju inte bara så att olikheterna finns mellan oss som individer, utan också *inom oss*. Och där tror jag att vi alla skulle må bra om Marta och Maria var i balans. Vi behöver göra både ock. Både engagera oss i samhället på olika sätt och efter de gåvor och förutsättningar som vi har. Men vi behöver också med jämna mellanrum stanna upp. Bli stilla och bara vara. Det är ju så lätt att vi blir så upptagna av allt som drar till sig vår uppmärksamhet att vi glömmet det viktigaste. Ja det enda nödvändiga.

Marta och Maria är som en inandning och utandning. Vi behöver både ta in och ge ut, annars kvävs vi. Men vi behöver börja med att andas in. Det är bara genom att andas in som man kan andas ut, bara genom att först ta emot som vi också kan ge ut.

Idag är vi här som Maria. Maria som valde det som är bäst, och som Jesus lägger till: *det ska inte tas ifrån henne*. Ja, allt det vi gör, det vi producerar, det kan tas ifrån oss. Allt det vi har åstadkommit med vår verksamhet det kan försvinna.

Men det finns något som inte kan tas ifrån dig, som du kommer att få behålla oavsett vad som händer. Det är det inte det du gör utan det du tar emot. Det som Jesus vill ge dig. När du lyssnar på honom och öppnar dig för det som han vill ge, då får du något som inte kan tas ifrån dig.

Han vill ge av sig själv, ja han ger sitt eget liv *för* oss och *till* oss. Så gör samma val som Maria gjorde, välj det som är bäst: att sitta vid Jesus fötter och ta emot honom genom ord och sakrament.